

A8-0416/2018

29.11.2018

SPRAWOZDANIE

w sprawie równouprawnienia płci w kontekście polityki podatkowej w UE
(2018/2095(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna
Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

Sprawozdawcy: Marisa Matias, Ernest Urtasun

(Procedura wspólnych posiedzeń komisji – art. 55 Regulaminu)

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA MNIEJSZOŚCI.....	20
INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ	21
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie równouprawnienia płci w kontekście polityki podatkowej w UE (2018/2095(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 8, 10, 11, 153 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 23 i art. 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci (00337/2016),
- uwzględniając europejski pakt na rzecz równości płci na lata 2011–2020 zawarty w załączniku do konkluzji Rady z dnia 7 marca 2011 r. (07166/2011),
- uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), w szczególności jej art. 14 zakazujący dyskryminacji,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz raport ONZ z 15 stycznia 2016 r. zatytułowany „Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development' by the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of states on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights” [Końcowe badanie dotyczące nielegalnych przepływów finansowych, praw człowieka i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przygotowane przez niezależnego eksperta ONZ ds. wpływu zadłużenia zagranicznego i innych powiązanych międzynarodowych zobowiązań finansowych państw na pełne korzystanie z praw człowieka, w szczególności z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych],
- uwzględniając Konwencję ONZ z dnia 18 grudnia 1979 r. w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- uwzględniając deklarację pekińską i pekińską platformę działania, przyjęte podczas czwartej Światowej Konferencji w sprawie Kobiet w dniu 15 września 1995 r., oraz późniejsze dokumenty końcowe przyjęte na posiedzeniach specjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych Pekin +5 (2000 r.), Pekin +10 (2005 r.), Pekin +15 (2010 r.) oraz Pekin +20 (2015 r.),
- uwzględniając Konwencję Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska) i jej art. 3, w którym zdefiniowano „płeć społeczno-kulturową” jako „społecznie skonstruowane role, zachowania, działania i atrybuty, które dane społeczeństwo uznaje za odpowiednie dla

kobiet lub mężczyzn”, oraz Międzypamerykańską konwencję w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet oraz jej sankcjonowania i zwalczania (Konwencja z Belém do Pará) z 1994 r.,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 70/1 z dnia 25 września 2015 r. zatytułowaną „Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development” [Przekształcamy nasz świat: Program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030],
- uwzględniając kluczowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy w sprawie równouprawnienia płci, w tym Konwencję nr 100 MOP dotyczącą jednakowego wynagrodzenia, Konwencję nr 111 MOP dotyczącą dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, Konwencję nr 156 MOP dotyczącą pracowników mających obowiązki rodzinne i Konwencję nr 183 MOP dotyczącą ochrony macierzyństwa,
- uwzględniając wspólny dokument przedstawiony przez Centrum Praw Gospodarczych i Społecznych (CESR), Alliance Sud, Global Justice Clinic w Wyższej Szkole Prawa Uniwersytetu w Nowym Jorku, Public Eye i the Tax Justice Network przedłożony Komitetowi ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet zatytułowany „Swiss Responsibility for the Extraterritorial Impacts of Tax Abuse on Women’s Rights” [Odpowiedzialność Szwajcarii za eksterytorialny wpływ nadużyć podatkowych na prawa kobiet], w którym podkreślono nieproporcjonalne obciążenie podatkowe kobiet, w szczególności kobiet o niskich dochodach i kobiet w krajach rozwijających się, które wynika z utraty dochodów publicznych z powodu transgranicznych nadużyć podatkowych,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2015 r. zatytułowany „Strategic engagement for gender equality 2016–2019” [Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci w latach 2016–2019] (SWD(2015)0278),
- uwzględniając strategię Komisji „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu,
- uwzględniając sprawozdania Komisji z 2018 r. dotyczące poszczególnych państw w ramach europejskiego semestru,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 2017 r. w sprawie równości mężczyzn i kobiet w Unii Europejskiej,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „Taxation Trends in the European Union - Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej – Dane dla państw członkowskich UE, Islandii i Norwegii, wydanie z 2018 r.],
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 8 maja 2018 r. w sprawie rozwoju struktur opieki nad małymi dziećmi w celu zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy, wspierania równowagi między życiem zawodowym a prywatnym pracujących rodziców i zapewnienia w Europie trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu („cele barcelońskie”) (COM(2018)0273),

- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Rady z dnia 18 stycznia 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek podatku od wartości dodanej (COM(2018)0020),
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE),
- uwzględniając sprawozdanie Jednostki Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uwłasnowolnienia Kobiet z 2015 r. pt. „Progress of the World's Women 2015–2016: Transforming Economies, Realizing Rights” [Postępy w zakresie sytuacji kobiet na świecie w latach 2015–2016: transformacja gospodarek, korzystanie z praw],
- uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów Rady Europy ds. sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci (z 2005 r.), w którym sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci zdefiniowano jako „dokonywanie oceny budżetów w oparciu o kwestię równości płci, uwzględnianie perspektywy równości płci na wszystkich poziomach procesu budżetowego oraz restrukturyzację dochodów i wydatków w celu propagowania równości mężczyzn i kobiet”,
- uwzględniając badanie Biura Analiz Parlamentu Europejskiego z 2015 r. pt. „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union - I - Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” [Wprowadzenie przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej – I – Ocena skali agresywnego planowania podatkowego w kontekście podatku od osób prawnych],
- uwzględniając uwagi końcowe Komitetu ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet odnoszące się do zobowiązań eksterytorialnych dotyczących wpływu nielegalnych przepływów finansowych w aspekcie płci i unikania opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych w przypadku Szwajcarii w 2016 r. i Luksemburga w 2018 r.¹,
- uwzględniając dokument informacyjny Institute of Development Studies (Instytut Rozwoju) z 2016 r. zatytułowany „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet],
- uwzględniając badanie Departamentu Tematycznego C Parlamentu Europejskiego ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych z kwietnia 2017 r. pt. „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci i opodatkowanie w Unii Europejskiej],
- uwzględniając sprawozdanie UN Women z kwietnia 2018 r. pt. „Gender, taxation and

¹ CEDAW/C/CHE/CO/4-5, pkt 40–43 (Szwajcaria, 2016 r.); CEDAW/C/LUX/CO/6-7, pkt 10, 15, 16 (Luksemburg, 2018 r.).

equality in developing countries” [Płeć, opodatkowanie i równość w krajach rozwijających się],

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej¹,
 - uwzględniając sprawozdanie OECD w sprawie wdrożenia zalecenia OECD w sprawie równości płci (czerwiec 2017 r.) oraz w sprawie modeli podatkowych i modeli świadczeń (2015 r.),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii UE na rzecz równości kobiet i mężczyzn w okresie po 2015 r.²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie kobiet wykonujących pracę domową i opiekuńczą w UE³,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie ubóstwa: perspektywa płci⁴,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015⁵,
 - uwzględniając swoje zalecenie dla Rady i Komisji z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania⁶,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne obrady Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0416/2018),
- A. mając na uwadze, że art. 2 i 3 TUE potwierdzają niedyskryminację i równość kobiet i mężczyzn jako dwie podstawowe wartości i cele, na których opiera się UE; mając na uwadze, że art. 8 i 10 TFUE zobowiązują Unię Europejską do dążenia do zniesienia nierówności, wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz zwalczania dyskryminacji przy określaniu i realizacji polityk i działań; mając na uwadze, że Karta praw podstawowych zawiera prawa i zasady dotyczące zakazu bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji (art. 21 ust. 1) oraz równości kobiet i mężczyzn (art. 23); mając na uwadze, że prawa przewidziane w Karcie dotyczą bezpośrednio państw członkowskich w ramach wdrażania prawa Unii (art. 51);

¹ Dz.U. C 353E z 3.12.2013, s. 38.

² Dz.U. C 407 z 4.11.2016, s. 2.

³ Dz.U. C 66 z 21.2.2018, s. 30.

⁴ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 93.

⁵ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 49.

⁶ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

- B. mając na uwadze, że w całej Unii Europejskiej kobiety są niewystarczająco reprezentowane na rynku pracy, a ogólny wskaźnik zatrudnienia kobiet utrzymuje się na poziomie niższym o prawie 12 % od wskaźnika zatrudnienia mężczyzn; mając na uwadze, że 31,5 % pracujących kobiet w UE pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy w porównaniu z 8,2 % pracujących mężczyzn;
- C. mając na uwadze, jak bardzo ważne jest, by podjąć kwestię różnicy wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn i zmniejszyć zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć, które wynosi w UE średnio niemal 40 %, a jego przyczyną są nierówności kumulujące się przez całe życie kobiet oraz okresy nieobecności kobiet na rynku pracy;
- D. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzeń ze względu na płeć w UE wynosi 16 %, co oznacza, że w całej gospodarce UE kobiety zarabiają przeciętnie o 16 % mniej za godzinę pracy niż mężczyźni;
- E. mając na uwadze, że skumulowane skutki wielu różnic między kobietami a mężczyznami, które negatywnie wpływają na kobiety (zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć, różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn, przerwy w karierze zawodowej, przerwy ze względu na opiekę nad dziećmi oraz praca w pełnym wymiarze czasu pracy w stosunku do pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy) istotnie przyczyniają się do zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, co skutkuje większym narażeniem kobiet na ubóstwo i wykluczenie społeczne, przy czym negatywne skutki tej sytuacji wpływają również na ich dzieci i rodziny;
- F. mając na uwadze, że pekińska platforma działania podkreśla potrzebę przeanalizowania pod kątem płci różnych polityk i programów, w tym związanych z opodatkowaniem, oraz dostosowania ich tam, gdzie to konieczne, aby promować bardziej sprawiedliwy podział dóbr produkcyjnych, bogactwa, możliwości, dochodów i usług;
- G. mając na uwadze, że Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet wymaga, aby rodziny funkcjonowały w oparciu o zasadę równości, sprawiedliwości i samorealizacji każdego z członków, przy czym kobiety należy traktować na równi z mężczyznami – również w prawie podatkowym – jako jednostki i niezależnych obywateli, a nie jako osoby pozostające na utrzymaniu mężczyzn;
- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie jako sygnatariusze Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych zobowiązały się do przestrzegania obowiązku mobilizowania jak największej ilości dostępnych środków finansowych w celu stopniowej realizacji praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych;
- I. mając na uwadze, że przepisy dotyczące podatku dochodowego od osób fizycznych, które w sposób dorożumiany stawiają kobiety w niekorzystnej sytuacji pod względem dostępu do zatrudnienia i warunków zatrudnienia lub emerytur zapewnianych przez pracodawcę, mogą naruszać art. 14 dyrektywy 2006/54/WE¹ z 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i

¹ Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23.

mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia¹;

- J. mając na uwadze, że w dokumencie roboczym służb Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci (2016–2019)” określono kluczowe obszary działań na rzecz równości płci, w tym politykę podatkową, ale brakuje w nim wiążących przepisów lub wezwania do podjęcia zobowiązania do uwzględniania problematyki płci na szczeblu państw członkowskich;
- K. mając na uwadze, że polityka podatkowa może być obciążona wyraźnymi lub dorozumianymi nierównościami ze względu na płeć; mając na uwadze, że wyraźna nierówność oznacza, że przepis podatkowy jest w wyraźny sposób skierowany bezpośrednio do mężczyzn lub kobiet, zaś dorozumiana nierówność oznacza, że przepis teoretycznie odnosi się w równym stopniu do wszystkich, ale w rzeczywistości ma miejsce dyskryminacja, ponieważ polityka jest określana w powiązaniu z modelami zachowania / modelami dochodów, które w różny sposób wpływają na każdą z płci; mając na uwadze, że większość państw członkowskich zniosła przepisy podatkowe, które wyraźnie rozróżniają między mężczyznami i kobietami, lecz ukryte obciążenia podatkowe są nadal powszechne w całej UE, ponieważ przepisy podatkowe są związane z realiami społeczno-gospodarczymi;
- L. mając na uwadze, że decyzje polityczne dotyczące zwiększenia i redystrybucji przychodów mogą mieć nieproporcjonalnie duży wpływ na dochody kobiet i ich bezpieczeństwo ekonomiczne, a także ograniczyć ich dostęp do wysokiej jakości usług publicznych, co osłabi ich zdolność do korzystania z przysługujących im praw gospodarczych i społecznych oraz utrudni postępy w dążeniu do równości płci;
- M. mając na uwadze, że brak podejścia uwzględniającego problematykę płci w unijnych i krajowych politykach podatkowych zwiększa obecne różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn (zatrudnienie, dochody, nieodpłatna praca, emerytury, ubóstwo, majątek itp.), zniechęca kobiety do wchodzenia na rynek pracy i pozostania na tym rynku oraz powiela tradycyjne role i stereotypy dotyczące płci;
- N. mając na uwadze, że koncepcja polityki podatkowej jest istotnym elementem strategii „Europa 2020”; mając na uwadze, że głównym celem europejskiego semestru jest nadal zapewnienie zgodności z paktem stabilności i wzrostu i że aspekty związane z płcią są zwykle pomijane w priorytetach i zaleceniach, w szczególności w kwestiach związanych z opodatkowaniem;
- O. mając na uwadze, że zmiany w kierunku regresywności w opodatkowaniu pracy, przedsiębiorstw, konsumpcji i majątku, możliwe do zaobserwowania w ostatnich dziesięcioleciach we wszystkich państwach członkowskich, doprowadziły do osłabienia redystrybucyjnego wpływu systemów podatkowych i przyczyniły się do tendencji wzrostu nierówności dochodowych; mając na uwadze, że strukturalna zmiana systemu podatkowego przesunęła obciążenie podatkowe na grupy o niskich dochodach, a zatem w szczególności na kobiety, ze względu na nierówny podział dochodu między kobietami i mężczyznami, niewielki odsetek kobiet wśród najlepiej zarabiających, ponadprzeciętne wskaźniki konsumpcji dla kobiet w odniesieniu do podstawowych dóbr

¹ Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

i usług oraz stosunkowo duży udział dochodów z pracy i niewielki udział dochodów kapitałowych w całkowitych dochodach kobiet¹;

- P. mając na uwadze, że w szczególności kobiety mogą cierpieć z powodu nierówności ekonomicznych ze względu na nierówny podział dochodu między nimi a mężczyznami, niewielki odsetek kobiet wśród najlepiej zarabiających, oraz stosunkowo duży udział dochodów z pracy i niewielki udział dochodów kapitałowych w całkowitych dochodach kobiet²;
- Q. mając na uwadze, że średnie stawki podatku od osób prawnych obniżyły się gwałtownie od 1980 r., od powyżej 40 % do 21,9 % w 2018 r., natomiast od 2009 r. wzrosła liczba podatków konsumpcyjnych (gdzie VAT stanowi istotny składnik), osiągając poziom 20,6 % w 2016 r.³;
- R. mając na uwadze, że wydaje się, iż od 2015 r. jest więcej obniżek podatków, a niektórym przedsiębiorstwom wielonarodowym już teraz udaje się ograniczyć efektywne stawki podatkowe do poziomu poniżej 1 % dzięki szczodrym możliwościom, jakie oferują niektóre państwa członkowskie⁴;
- S. mając na uwadze, że szacuje się, że agresywne planowanie w zakresie podatku od osób prawnych uszczupla dochody podatkowe w UE o co najmniej 50–70 mld EUR rocznie⁵; mając na uwadze, że skutkuje to utratą dochodów przez państwa członkowskie, które muszą zwiększać dochody przez inne formy opodatkowania albo muszą ograniczać wydatki, co w obu przypadkach ma większy wpływ na kobiety;
- T. mając na uwadze, że obecna polityka makroekonomiczna powinna lepiej odzwierciedlać znaczenie nieodpłatnej opieki i pracy w domu oraz mając na uwadze, że z danych wynika, iż 80 % usług opieki w UE świadczą nieopłacani opiekunowie nieformalni, a 75 % z nich stanowią kobiety; mając na uwadze, że niektóre strategie podatkowe, niedofinansowane usługi publiczne i dostęp do usług socjalnych w sposób nieproporcjonalny wpływają na grupy o niskich dochodach, a zwłaszcza na kobiety, ponieważ często wypełniają one luki w zakresie opieki, edukacji i innych rodzajów wsparcia rodzinnego, zazwyczaj bez wynagrodzenia, utrwalając w ten sposób nieproporcjonalną odpowiedzialność kobiet za opiekę; mając na uwadze, że to najuboższe i najbardziej narażone kobiety w państwach UE doświadczają podwójnego

¹ Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

² Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

³ Komisja Europejska, DG ds. Podatków i Unii Celnej, „Taxation Trends in the European Union - Data for the EU Member States, Iceland and Norway, 2018 Edition” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej – Dane dla państw członkowskich UE, Islandii i Norwegii, wydanie z 2018 r.].

⁴ Eurodad „Tax Games: the Race to the Bottom, Europe’s role in supporting an unjust global tax system” [Gry podatkowe: równanie w dół, rola Europy we wspieraniu niesprawiedliwego globalnego systemu podatkowego] 2007 r. oraz Komisja Europejska „2018 European Semester: Country Reports” [Europejski semestr 2018 r.: sprawozdania dotyczące poszczególnych państw] 7 marca 2018 r.

⁵ Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego „Bringing transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union - I - Assessment of the magnitude of aggressive corporate tax planning” [Wprowadzenie przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii Europejskiej – I – Ocena skali agresywnego planowania podatkowego w kontekście podatku od osób prawnych] 2015 r.

obciążenia nieformalną pracą związaną z opieką i nisko płatną niepewną formą zatrudnienia¹;

- U. mając na uwadze, że prawie wszystkie państwa członkowskie wprowadziły dualne systemy opodatkowania dochodów, stosując wyższą krańcową stawkę podatkową w odniesieniu do dochodów drugich żywicieli rodziny oraz wprowadzając jednolite stawki podatkowe dla większości rodzajów dochodów kapitałowych; mając na uwadze, że nieproporcjonalnie wysokie obciążenia podatkowe dla drugich żywicieli rodziny w większości państw członkowskich, wynikające z systemu bezpośrednich podatków progresywnych obciążających dochody z pracy, są – obok innych wspólnych przepisów podatkowych i przepisów dotyczących świadczeń oraz kosztów i braku powszechnych usług opieki nad dziećmi – jednym z głównych czynników zniechęcających kobiety do udziału w rynku pracy²;
- V. mając na uwadze, że dualne systemy opodatkowania dochodów dowiodły, iż zmniejszają redystrybucyjny wpływ opodatkowania dochodów; mając na uwadze, że dualne systemy opodatkowania dochodów pogarszają sytuację, zamiast zaradzić nierównemu podziałowi dochodów kapitałowych między mężczyznami i kobietami we wspólnych gospodarstwach domowych;
- W. mając na uwadze, że poziomy pułapki socjalnej (obecnie 40 %) oraz pułapki niskich płac, które nieproporcjonalnie oddziałują na kobiety i zniechęcają je do pełnego udziału w rynku pracy, wynikają w znacznym stopniu z przepisów w zakresie podatków bezpośrednich, poza tym, że są pochodną zagrożenia utratą świadczeń;
- X. mając na uwadze, że stawka opodatkowania dochodu kobiet podatkiem dochodowym od osób fizycznych może być w rzeczywistości wyższa niż w przypadku dochodu mężczyzn, w sytuacji gdy dochody gospodarstwa domowego są łączone w celu obliczenia należnych podatków, a dochód kobiet jest postrzegany jako uzupełniający w stosunku do dochodu mężczyzny jako żywiciela rodziny; mając na uwadze, że jedynie Szwecja i Finlandia mogą zostać uznane za posiadające ściśle zindywidualizowany system podatku dochodowego; mając na uwadze, że nawet jeśli wspólne rozliczanie się może prowadzić do korzyści finansowych dla całego gospodarstwa domowego, ponieważ połączony dochód mieści się w niższym progu podatkowym niż w przypadku indywidualnego rozliczania się, kobiety niekoniecznie będą korzystać z tej korzyści finansowej lub decydować o sposobie jej wykorzystania;
- Y. mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich rodziny mogą nadal korzystać z ulg podatkowych w przypadku posiadania małżonka pozostającego na utrzymaniu, ulg dla małżeństw lub ulg podatkowych dla par, w których tylko jedna osoba jest żywicielem rodziny, co utrwała asymetrię w odniesieniu do rodzin z jednym rodzicem, którym w większości przypadków jest kobieta, oraz nie uwzględnia zróżnicowania sytuacji rodzinnych występujących w UE; mając na uwadze, że takie korzyści podatkowe zazwyczaj zniechęcają małżonkę do dostępu do zatrudnienia oraz

¹ Institute of Development Studies „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet] Dokument informacyjny. Nr 109. styczeń 2016 r.

² Departament Polityki Parlamentu Europejskiego C „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

bezpośrednio lub pośrednio skłaniają do przeniesienia czasu pracy kobiet z pracy płatnej na pracę nieodpłatną;

- Z. mając na uwadze, że wpływ opodatkowania na różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn w zakresie majątku przedsiębiorstwa i majątku osobistego to słabo rozwinięta dziedzina badań oraz że w tych obszarach istnieje pilna potrzeba dostępności danych segregowanych według kryterium płci;
1. wzywa Komisję do wspierania równości kobiet i mężczyzn w polityce podatkowej oraz do wydawania państwom członkowskim konkretnych wytycznych i zaleceń, w tym do przeprowadzania kontroli polityki budżetowej pod kątem płci, aby wyeliminować nierówne traktowanie ze względu na płeć związane z opodatkowaniem oraz aby zagwarantować, że nie zostaną ustanowione żadne nowe podatki, przepisy o wydatkowaniu, programy ani praktyki, które zwiększają zróżnicowanie sytuacji kobiet i mężczyzn na rynku lub w zakresie dochodu po opodatkowaniu lub też umacniają model mężczyzny jako żywiciela rodziny;
 2. podkreśla, że zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE państwa członkowskie posiadają swobodę ustalania przepisów dotyczących ich polityki podatkowej, pod warunkiem że są one zgodne z przepisami UE; podkreśla ponadto, że decyzje UE dotyczące dziedziny opodatkowania wymagają jednogłośniego porozumienia wszystkich państw członkowskich;
 3. wzywa do wyraźnego udzielenia Komisji (DG TAXUD) mandatu do prowadzenia współpracy z EIGE w celu monitorowania wpływu polityki podatkowej państw członkowskich na równość płci i regularnego przedstawiania sprawozdań na ten temat; wzywa Komisję do zwiększenia środków przyznanych EIGE na ten cel;
 4. wzywa Komisję do propagowania ratyfikacji przez UE Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, tak jak to uczyniła w przypadku Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jak czyni to w przypadku konwencji stambulskiej;
 5. zachęca Komisję, aby podniosła rangę dokumentu „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równouprawnienia płci” i przyjęła go w formie komunikatu¹ oraz uwzględniła przy tym wyraźne cele i kluczowe działania w celu zwiększenia równości płci poprzez analizę sektorową – w tym analizę aspektów podatkowych – wszystkich działań UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby przepisy UE przeciwko pośredniej i bezpośredniej dyskryminacji ze względu na płeć było właściwie wdrażane, a postępy w tym zakresie systematycznie monitorowane w celu zagwarantowania, że mężczyźni i kobiety będą równymi podmiotami;

Podatki bezpośrednie

Opodatkowanie dochodów od osób fizycznych

6. zauważa, że polityka podatkowa różni się pod względem wpływu na różne rodzaje gospodarstw domowych (gospodarstwa domowe z dwoma żywicielami rodziny, gospodarstwa domowe z jednym żywicielem – kobietą albo mężczyzną itd.); podkreśla

¹ Zgodnie z wezwaniem zawartym w konkluzjach Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie równości płci.

negatywne skutki braku zachęt dla zatrudnienia kobiet i ich niezależności ekonomicznej oraz zwraca uwagę na duże zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć wynikające ze wspólnego opodatkowania; podkreśla, że systemy podatkowe nie powinny już opierać się na założeniu, że gospodarstwa domowe w równym stopniu łączą środki finansowe i dzielą się nimi, oraz zwraca uwagę, że opodatkowanie indywidualne ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia sprawiedliwości podatkowej dla kobiet; uznaje za istotne, by mężczyźni i kobiety stali się w równym stopniu żywicielami rodziny i opiekunami; wzywa wszystkie państwa członkowskie do stopniowego wprowadzania opodatkowania indywidualnego przy jednoczesnym zapewnieniu całkowitego zachowania wszystkich korzyści finansowych i innych korzyści związanych z rodzicielstwem gwarantowanych w obecnych systemach wspólnego opodatkowania; przyznaje, że w niektórych państwach członkowskich konieczne mogą być okresy przejściowe przy przechodzeniu na tego rodzaju indywidualny system opodatkowania; wzywa do wyeliminowania w tych okresach przejściowych wszelkich wydatków podatkowych opartych na wspólnych dochodach oraz zauważa konieczność stopniowego zagwarantowania, że wszelkie korzyści podatkowe, świadczenia pieniężne oraz usługi rzeczowe zapewniane przez administrację publiczną przekazywane są jednostkom w celu zapewnienia ich niezależności finansowej i społecznej;

7. odnotowuje komunikat Komisji z 20 listopada 2017 r. zatytułowany „Plan działania UE na lata 2017–2019 – Eliminowanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć” (COM(2017)0678), w którym określono osiem obszarów działań i wezwano państwa członkowskie do wzmoczenia wysiłków na rzecz skutecznego rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć w celu poprawy sytuacji ekonomicznej kobiet i ochrony ich niezależności ekonomicznej;
8. zauważa, że w 2014 r. średnie stawki podatkowe netto dla drugich żywicieli rodziny z dwojgiem dzieci wyniosły średnio 31 % w przypadku państw członkowskich UE należących do OECD i 28 % w przypadku wszystkich państw będących członkami OECD; wzywa Komisję, aby stale monitorowała i wzmacniała stosowanie zasady równości wynagrodzeń za taką samą pracę i za pracę takiej samej wartości dla kobiet i mężczyzn w państwach członkowskich, co zapewni wyeliminowanie nierówności zarówno w sektorze rynku pracy, jak i w sektorze podatkowym; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zajęły się problemem segregacji poziomej i pionowej na rynku pracy przez wyeliminowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn i dyskryminacji w zatrudnieniu oraz zachęcanie – w szczególności przez edukację i podnoszenie świadomości – dziewcząt i kobiet do podejmowania studiów, zatrudnienia i kariery zawodowej w innowacyjnych sektorach wzrostu, w tym w dziedzinach związanych z ICT i STEM;
9. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały, że zachęty podatkowe związane z zatrudnieniem i samozatrudnieniem nie są dyskryminujące ze względu na płeć, oraz by rozważyły zachęty podatkowe i inne korzyści lub usługi podatkowe dla drugich żywicieli rodziny i rodziców samotnie wychowujących dzieci; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby przyjrzały się różnym sposobom rozwiązywania problemu niedostatecznej obecności kobiet na rynku pracy oraz do rozwiązania problemu potencjalnych ekonomicznych czynników zniechęcających drugich żywicieli rodziny do wchodzenia na rynek pracy; zauważa, że do nierównego traktowania ze względu na płeć może dochodzić również w zakresie zwolnień i obniżek podatkowych związanych z

pracą, takich jak korzystne opodatkowanie dodatkowych godzin pracy, które przynosi korzyści głównie zawodom wykonywanym obecnie przez mężczyzn;

10. wzywa państwa członkowskie do nieograniczania progresywnego charakteru ich systemów podatku dochodowego od osób fizycznych, na przykład poprzez próbę uproszczenia opodatkowania dochodów od osób fizycznych;
11. wzywa do opracowania podatku dochodowego od osób fizycznych (struktury stawek, zwolnień, odliczeń, dodatków, ulg itp.) w sposób umożliwiający aktywne propagowanie równego podziału pracy odpłatnej i nieodpłatnej, dochodów i praw do emerytury między kobiety i mężczyzn oraz eliminację zachęt utrwalających nierówne role związane z płcią;
12. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich zapewnienie ulg podatkowych w przypadku prywatnych emerytur przynosi nieproporcjonalne korzyści osobom o wysokich zarobkach i mężczyznom; uważa, że najlepszym sposobem wspierania równości kobiet i mężczyzn w starszym wieku jest powszechny system emerytalny zapewniający kobietom równy dostęp do systemu gwarancji wypłaty emerytur;

Opodatkowanie osób prawnych

13. przypomina o znaczeniu podatku dochodowego od osób prawnych jako części całkowitych przychodów dostępnych dla państw członkowskich, który to podatek stanowi podstawowe źródło przychodów dla właściwie działających świadczeń socjalnych; jest zaniepokojony obniżeniem ustawowych i efektywnych stawek podatku od osób prawnych w UE w ciągu ostatnich 35 lat oraz „równaniem w dół” wśród państw członkowskich, z których sześć obniżyło stawki podatku od osób prawnych w 2017 r., a piętnaście innych obniżyło je od 2009 r.;
14. zauważa, że wspólna i choćby minimalna stawka podatku od osób prawnych jest jedynym sposobem osiągnięcia równego i sprawiedliwego traktowania różnych podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą w UE, oraz w ramach szerszej wspólnoty podmiotów podatkowych. wzywa państwa członkowskie, aby zakończyły negocjacje i niezwłocznie wprowadziły wspólną skonsolidowaną podstawę opodatkowania osób prawnych (CCCTB); wzywa ponadto państwa członkowskie do wprowadzenia na szczeblu unijnym minimalnej stawki podatku od osób prawnych, aby położyć kres równaniu w dół;
15. apeluje do państw członkowskich, które zidentyfikowano w ramach europejskiego semestru w związku z ich przepisami dotyczącymi agresywnego planowania podatkowego, o jak najszybsze wprowadzenie zmian w ustawodawstwie i o zaprzestanie stosowania tych przepisów¹; jest zaniepokojony ryzykiem, że podczas prac nad koordynacją podstawy opodatkowania osób prawnych państwa członkowskie mogą wprowadzić nowe przepisy ułatwiające przedsiębiorstwom agresywne planowanie podatkowe, pozostawiając państwom członkowskim znalezienie innych źródeł opodatkowania (w tym podatków konsumpcyjnych), które mają nieproporcjonalny wpływ na kobiety;

¹ Komisja Europejska, *Europejski semestr: sprawozdania dotyczące poszczególnych państw, 7 marca 2018 r.*

16. wzywa państwa członkowskie, aby racjonalizowały zachęty podatkowe lub przerwy przyznawane przedsiębiorstwom, by zagwarantowały, że te zachęty i ulgi podatkowe są korzystne przede wszystkim dla małych przedsiębiorstw i sprzyjają rzeczywistej innowacyjności, oraz aby dokonały oceny *ex ante* i *a posteriori* ewentualnego wpływu tych zachęt na równość płci;
17. zauważa, że różnice w majątku przedsiębiorstw i strukturach rynku pracy prowadzą do zróżnicowanych pod względem płci skutków wynikających z opodatkowania osób prawnych oraz że kobiety czerpią mniejsze korzyści z obniżenia stawek podatku dochodowego od osób prawnych i bodźców podatkowych niż mężczyźni, ponieważ kobiety stanowią znaczną mniejszość w grupie właścicieli przedsiębiorstw lub udziałowców przedsiębiorstw, a także wśród nowych przedsięwzięć i przedsiębiorstw¹;

Opodatkowanie kapitału i majątku

18. zauważa, że podatki od osób prawnych i majątku odgrywają kluczową rolę w ograniczaniu nierówności dzięki redystrybucji w ramach systemu podatkowego i w zapewnianiu przychodów na finansowanie świadczeń socjalnych i transferów socjalnych;
19. zauważa, że niedostępność, wygórowane koszty i brak odpowiedniej infrastruktury zapewniającej wysokiej jakości usługi w zakresie opieki nad dziećmi wciąż stanowią istotną barierę przede wszystkim dla równego udziału kobiet we wszystkich aspektach życia społecznego, w tym w zatrudnieniu; wzywa państwa członkowskie, aby wzmocniły politykę podatkową z myślą o poprawie dostępności przystępnych cenowo, wysokiej jakości usług opieki nad dziećmi dzięki zachętom podatkowym celem zmniejszenia przeszkód utrudniających kobietom podejmowanie pracy zarobkowej oraz przyczyniania się do bardziej równomiernego rozłożenia odpłatnej i nieodpłatnej pracy w gospodarstwach domowych, a tym samym do zminimalizowania różnic w wynagrodzeniach i świadczeniach emerytalnych kobiet i mężczyzn; podkreśla, że polityka ta powinna umożliwiać kobietom integrację na rynku pracy i w szczególności koncentrować się na rodzinach o niskich dochodach, osobach samotnie wychowujących dzieci i innych grupach osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji;
20. wzywa państwa członkowskie, aby wyeliminowały utrzymujące się zróżnicowanie w sytuacji majątkowej kobiet i mężczyzn w całej UE w zakresie aktywów finansowych, prawa własności, majątku przedsiębiorstw, uprawnień ubezpieczeniowych, oszczędności emerytalnych i opcji na akcje²; zauważa, że obniżenie zysków kapitałowych i podatków od nieruchomości przynosi w pierwszej kolejności korzyści mężczyznom, gdyż to raczej mężczyźni kontrolują tego rodzaju zasoby³;
21. ubolewa nad faktem, że ogólnie udział podatków od majątku w całkowitych dochodach podatkowych pozostał raczej ograniczony i wynosi 5,8 % ogólnych dochodów

¹ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

² Pomoc na działania. *Sprawić, by podatki działały na rzecz praw kobiet*.

³ Institute of Development Studies (2016 r.). „Redistributing Unpaid Care Work – Why Tax Matters for Women’s Rights” [Redystrybucja nieodpłatnej pracy związanej z opieką – Dlaczego podatki mają znaczenie dla praw kobiet] Dokument informacyjny, wydanie 109.

podatkowych w UE-15 i 4,3 % w UE-28¹;

22. ubolewa nad faktem, że od 2002 r. udział podatków od kapitału wykazuje tendencję spadkową, co wynika między innymi z ogólnej tendencji polegającej na zaprzestaniu regularnego opodatkowania dochodów kapitałowych podatkiem dochodowym od osób fizycznych i opodatkowaniu ich według stosunkowo umiarkowanych stawek ryczałtowych, co można zaobserwować w wielu państwach członkowskich²;

Podatki pośrednie

23. zauważa, że udział podatków konsumpcyjnych zwiększył się w Unii w latach 2009–2016; zauważa, że podatek VAT stanowi zazwyczaj od dwóch trzecich do trzech czwartych podatków konsumpcyjnych w państwach członkowskich oraz że VAT stanowi średnio blisko jedną piątą całkowitych dochodów podatkowych w UE³;
24. zauważa, że dyskryminacja ze względu na płeć występuje na styku przepisów podatkowych i uwarunkowanych płcią relacji, norm i zachowań gospodarczych; zauważa, że podatek VAT dyskryminuje ze względu na płeć z uwagi na model konsumpcji kobiet, który różni się od modelu mężczyzn, gdyż nabywają one więcej towarów i usług w celu promowania zdrowia, edukacji i żywienia⁴; jest zaniepokojony faktem, że model ten, w połączeniu z niższymi dochodami kobiet, prowadzi do sytuacji, w której ponoszą one większe obciążenie podatkiem VAT; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zwolnień z podatku VAT oraz niższych i zerowych stawek dla towarów i usług o pozytywnych skutkach społecznych, zdrowotnych lub środowiskowych, zgodnie z prowadzonym obecnie przeglądem dyrektywy UE w sprawie podatku VAT;
25. uważa, że tzw. ubóstwo menstruacyjne jest aktualnym problemem w UE, opierając się na szacunkach organizacji Plan International UK, zgodnie z którymi jedna na dziesięć dziewcząt nie może pozwolić sobie na zakup środków higienicznych ze względów finansowych; ubolewa, że we wszystkich państwach członkowskich produkty higieniczne dla kobiet oraz produkty i usługi pielęgnacyjne dla dzieci, osób starszych lub osób z niepełnosprawnością wciąż nie są uważane za towary pierwszej potrzeby; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wyeliminowania tzw. podatku od tamponów dzięki skorzystaniu z elastyczności wprowadzonej w dyrektywie w sprawie podatku VAT i zastosowaniu zwolnień lub zerowych stawek podatku VAT na te podstawowe towary pierwszej potrzeby; uznaje, że obniżenie ceny w związku ze zwolnieniem tych produktów z VAT przyniosłoby młodym kobietom niezliczone korzyści; popiera ruchy podjęte w celu promowania powszechnej dostępności środków higienicznych i zachęca państwa członkowskie do zapewnienia dodatkowych środków higienicznych dla kobiet w niektórych miejscach (publicznych), takich jak szkoły, uczelnie i schroniska dla bezdomnych oraz w przypadku kobiet pochodzących ze

¹ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

² Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

³ Departament Tematyczny C Parlamentu Europejskiego, „Gender equality and taxation in the European Union” [Równouprawnienie płci w kontekście polityki podatkowej w UE] 2017 r.

⁴ La Fiscalidad en España desde una Perspectiva de Género (2016 r.) - Institut per a l'estudi i la transformació de la vida quotidiana / Ekona Consultoria.

środowisk o niskich dochodach, aby całkowicie wyeliminować w całej UE problem tzw. ubóstwa menstruacyjnego;

Wpływ uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania na równość płci

26. zauważa, że uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania w największym stopniu przyczyniają się do różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w Unii i na całym świecie, gdyż ograniczają zasoby dostępne dla rządów przeznaczone na zwiększanie równości na szczeblu krajowym i międzynarodowym¹;
27. przypomina swoje zalecenia z dnia 13 grudnia 2017 r. przyjęte w następstwie dochodzenia w sprawie prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania², oraz zalecenia poprzednich komisji specjalnych (TAX i TAX2) opracowane z myślą o zwalczaniu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania w UE; wzywa państwa członkowskie, aby jak najszybciej przyjęły publiczne sprawozdania dotyczące poszczególnych państw, wspólną unijną jednolitą podstawę podatku od osób prawnych (EU CCCTB) oraz zmienioną dyrektywę w sprawie odsetek i opłat licencyjnych;
28. przypomina stanowisko³ swoich komisji PANA, TAX i TAX2 dotyczące utworzenia globalnego organu w ramach ONZ, który powinien być dobrze przygotowany i dysponować wystarczającą liczbą dodatkowych zasobów w stopniu zapewniającym uczestnictwo wszystkich krajów na równych prawach w formułowaniu i reformie globalnej polityki podatkowej; apeluje, aby organ taki dysponował wiedzą z zakresu problematyki płci oraz by udzielono mu mandatu do dokonania przeglądu krajowej, regionalnej i globalnej polityki podatkowej zgodnie z zasadami równości płci i zobowiązaniami w zakresie praw człowieka;
29. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby propagowały reformy w zakresie opodatkowania równego pod względem płci na wszystkich forach międzynarodowych, w tym na forum OECD i ONZ, oraz by wspierały utworzenie międzyrządowego organu podatkowego ONZ o powszechnym członkostwie, równych prawach do głosu oraz równym udziale kobiet i mężczyzn; podkreśla, że organ ten powinien być dobrze przygotowany do opracowywania szczegółowych ekspertyz z zakresu opodatkowania z uwzględnieniem aspektu płci;
30. zauważa, że umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawierane przez państwa członkowskie z krajami rozwijającymi się zazwyczaj nie propagują opodatkowania u źródła, co przynosi korzyści przedsiębiorstwom wielonarodowym kosztem mobilizacji dochodów krajowych przez kraje rozwijające się; zauważa, że brak mobilizacji dochodów krajowych uniemożliwia pełne finansowanie w tych krajach usług

¹ UN, „Final study on illicit financial flows, human rights and the 2030 Agenda for Sustainable Development' of the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of states on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights” [Końcowe badanie dotyczące nielegalnych przepływów finansowych, praw człowieka i agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przygotowane przez niezależnego eksperta ONZ ds. wpływu zadłużenia zagranicznego i innych powiązanych międzynarodowych zobowiązań finansowych państw na pełne korzystanie z praw człowieka, w szczególności z praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych], 2016 r.

² Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132.

³ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 132. Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 79.

publicznych, takich jak opieka zdrowotna lub edukacja, co w sposób nieproporcjonalny uderza w kobiety i dziewczęta; wzywa państwa członkowskie, aby upoważniły Komisję do dokonania przeglądu obowiązujących umów w sprawie podwójnego opodatkowania w celu zbadania i rozwiązania tych problemów, oraz aby zagwarantowały, że przyszłe umowy w sprawie podwójnego opodatkowania będą zawierać klauzule dotyczące równości płci jako uzupełnienie ogólnych przepisów w zakresie zwalczania nadużyć;

31. wzywa specjalną komisję TAX3, aby uwzględniała perspektywę płci przy opracowywaniu zaleceń;
32. wyraża ubolewanie z powodu częstego blokowania kwestii podatkowych na szczeblu Rady przez poszczególne państwa członkowskie broniące rajów podatkowych; wzywa zatem do zniesienia zasady jednomyślności wśród państw członkowskich w sprawach podatkowych, aby poczynić postępy w walce z niesprawiedliwością podatkową i zmniejszyć obciążenia po stronie obywateli UE;

Uwzględnianie aspektu płci w polityce podatkowej

33. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby prowadziły regularne oceny wpływu polityki budżetowej w aspekcie płci w kontekście równości płci skupiające się na efekcie mnożnikowym i dorozumianej nierówności, aby zagwarantować, że w żadnej polityce budżetowej w UE nie występuje dyskryminacja bezpośrednia lub pośrednia;
34. wzywa państwa członkowskie, aby dzieliły się najlepszymi praktykami w zakresie projektowania rynków pracy i systemów podatkowych w celu zmniejszenia zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, co może sprzyjać sprawiedliwшему i równiejszemu opodatkowaniu mężczyzn i kobiet;
35. przypomina Komisji, że włączenie na podstawie traktatu lizbońskiego Karty praw podstawowych do prawa pierwotnego nakłada na nią prawnie wiążące zobowiązanie do wspierania równości kobiet i mężczyzn w jej polityce i działaniach;
36. uznaje znaczenie organizacji praw kobiet i sektora wspólnotowego odgrywających wiodącą rolę w rozwoju polityki publicznej, w tym w odniesieniu do wpływu polityki podatkowej na równość płci; dostrzega wyzwania finansowe, przed jakimi stoją organizacje kobiet i organizacje społeczne w wielu państwach członkowskich, wynikające z prowadzenia przez dziesięć lat polityki oszczędnościowej; wzywa wszystkie państwa członkowskie, które w ostatniej dekadzie dokonały cięć w wydatkach, do przywrócenia finansowania sektora społeczności kobiecych na poziomie sprzed 2008 r.;
37. uznaje, że wiele grup wsparcia i grup społeczeństwa obywatelskiego ma poczucie marginalizacji w dyskusjach na temat polityki podatkowej ze względu na brak wiedzy fachowej oraz że w wielu państwach członkowskich przemysł i grupy finansowe są w związku z tym nadmiernie reprezentowane w procesach konsultacyjnych dotyczących budżetowania; wzywa państwa członkowskie do zajęcia się tą kwestią przez zapewnienie edukacji w zakresie procesów budżetowych, a także możliwości rzetelnych konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim;
38. wzywa Komisję, aby wywiązała się ze zobowiązania prawnego dotyczącego wspierania

równości kobiet i mężczyzn przez uwzględnianie problematyki płci w ocenach podstawowego planowania podatkowych strategii politycznych prowadzonych w ramach europejskiego semestru; podkreśla, że przeglądy systemów podatkowych państw członkowskich w ramach europejskiego semestru, a także zalecenia dla poszczególnych państw wymagają gruntownych analiz odnoszących się do skutków różnic społeczno-ekonomicznych w traktowaniu kobiet i mężczyzn, do zakazu dyskryminacji oraz do wspierania istotnej równości płci, a także powinny uwzględniać potrzebę wprowadzenia odpowiednich środków instytucjonalnych na szczeblu państw członkowskich;

39. wzywa Komisję, aby wykorzystwała priorytety strategii „Europa 2020” do zajęcia się słabościami strukturalnymi gospodarki europejskiej, rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, zwiększenia konkurencyjności i wydajności w UE oraz wzmocnienia zrównoważonej społecznej gospodarki rynkowej z korzyścią dla wszystkich kobiet i mężczyzn;
40. ponownie przypomina swoje stanowisko odnośnie do wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje¹, w której zaproponowano ambitne środki na rzecz poprawy przejrzystości podatkowej i kontroli publicznej przedsiębiorstw wielonarodowych, gdyż umożliwiłoby to ogółowi społeczeństwa dostęp do informacji na temat wypracowanych zysków, otrzymanych dotacji i podatków płaconych przez te przedsiębiorstwa w jurysdykcjach, w których prowadzą działalność; zaleca, aby umiejscowiono kompleksową analizę problematyki płci u podstawy wszystkich obecnych i przyszłych poziomów badań i polityki w dziedzinie sprawiedliwości podatkowej z myślą o osiągnięciu większej przejrzystości i odpowiedzialności podatkowej; wzywa Radę, aby osiągnęła porozumienie w sprawie propozycji rozpoczęcia negocjacji z innymi instytucjami celem przyjęcia wymogu publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje, która jest jednym z kluczowych środków umożliwiających osiągnięcie większej przejrzystości dla wszystkich obywateli, jeśli chodzi o informacje podatkowe przedsiębiorstw; przypomina, że państwa członkowskie powinny regularnie prowadzić pośrednie analizy materialnych skutków tych środków, w tym analizy nierównego traktowania ze względu na płeć w polityce podatkowej, swoich zdolności do zwiększania dochodów krajowych na finansowanie praw kobiet, na temat innych państw członkowskich i krajów rozwijających się, przy jednoczesnym uznaniu, że niektóre prace na ten temat zrealizowano w ramach platformy ds. dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych;
41. zauważa, że równość płci jest nie tylko podstawowym prawem człowieka, lecz że osiągnięcie jej przyczyni się do bardziej zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego; podkreśla, że analiza budżetu pod kątem płci pozwoli na uzyskanie lepszych informacji o tym, jak rozkłada się wpływ inwestycji publicznych na mężczyzn i na kobiety; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wdrażały sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w sposób, który wyraźnie określa, jaki udział w funduszach publicznych przeznaczają się dla kobiet, i gwarantuje, że wszystkie strategie polityczne na rzecz mobilizacji środków i podziału wydatków sprzyjają równości płci;
42. wzywa Komisję do upowszechniania najlepszych praktyk w zakresie polityki

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0284.

podatkowej uwzględniającej wpływ aspektu płci i wspierającej równość kobiet i mężczyzn, w szczególności w zakresie opodatkowania dochodów gospodarstw domowych oraz VAT; wzywa Komisję do włączenia analizy problematyki płci do jej rocznego sprawozdania pt. „Taxation Trends in the European Union” [Tendencje w opodatkowaniu w Unii Europejskiej];

43. żałuje, że równość płci nie została uznana za priorytet horyzontalny w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027, i uważa ten fakt za sprzeczny z zasadą uwzględniania aspektu płci zapisaną w art. 8 TFUE; wzywa instytucje UE, aby niezwłocznie włączyły sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci w odniesieniu do dochodów i wydatków w procesie budżetowym, zgodnie ze zobowiązaniem UE do uwzględniania aspektu płci;
44. wzywa państwa członkowskie, aby przy wdrażaniu prawa Unii oraz polityki krajowej opartej na prawie Unii przestrzegały podjętych przez siebie zobowiązań prawnych w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
45. podkreśla, że potrzebne są dalsze badania oraz sprawniejsze gromadzenie danych segregowanych według płci w odniesieniu do zróżnicowanych pod względem płci skutków wywieranych przez system podatkowy w zakresie rozdziału i alokacji; w szczególności wzywa państwa członkowskie, aby gromadziły zindywidualizowane dane podatkowe, a nie tylko dane podatkowe gospodarstw domowych, oraz by zlikwidowały luki w danych dotyczących płci w zakresie modelu konsumpcji i stosowania obniżonych stawek, podziału dochodu przedsiębiorcy i związanych z nim płatności podatków oraz podziału majątku netto, dochodów kapitałowych i związanych z nimi płatności podatków;
46. ubolewa, że większość państw członkowskich nie gromadzi lub nie ocenia zindywidualizowanych danych dotyczących podatku dochodowego oraz że wiele państw członkowskich nadal gromadzi dane na poziomie gospodarstw domowych jedynie na podstawie przepisów dotyczących wspólnego opodatkowania;
47. zachęca państwa członkowskie do opracowania odpowiedniego systemu obejmującego bodźce podatkowe i zachęty w postaci świadczeń społecznych w ramach środków z zakresu polityki, która zachęcałaby migrantki do (ponownego) brania udziału w szkoleniach lub rejestrowania się jako osoby bezrobotne;
48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

OPINIA MNIEJSZOŚCI

Anna Záborská i Brian Hayes w imieniu grupy PPE

Europejska Partia Ludowa broni europejskich rodzin i ich prawa do wyboru systemu podatkowego, który odzwierciedla ich sytuację. Nie możemy głosować za przyjęciem sprawozdania, które odmawia im tego prawa.

Sprawozdanie to nie odnosi się do źródła nierówności. Zamiast tego w fałszywym świetle przedstawia politykę podatkową jako dyskryminującą i naruszającą zasadę pomocniczości. Odrzucamy to podejście i wzywamy do odpowiedzialnego kształtowania polityki, które usprawniłoby narzędzia na rzecz równych szans dla wszystkich kobiet na rynku pracy.

Grupa PPE ma ambitny program dotyczący praw kobiet. Zdecydowanie opowiadamy się za równością kobiet i mężczyzn, dążeniem do wdrożenia istniejących przepisów uwzględniających zakłócenia na rynku pracy i zwalczających wszelkie formy dyskryminacji kobiet w miejscu pracy, w edukacji i w życiu publicznym. Wierzymy w kształtowanie polityki oparte na doświadczeniu i konsekwentnie wspieramy gromadzenie danych. Jednocześnie grupa PPE zawsze prowadziła walkę z ubóstwem, proponując systematyczne, ukierunkowane i skuteczne rozwiązania z poszanowaniem unijnych zasad proporcjonalności i pomocniczości.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU PRZEZ KOMISJĘ PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWĄ

Data przyjęcia	21.11.2018
Wynik głosowania końcowego	+: 41 -: 10 0: 15
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Daniela Aiuto, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Thierry Cornillet, Markus Ferber, Giuseppe Ferrandino, Iratxe García Pérez, Stefan Gehrold, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Anna Hedh, Gunnar Hökmark, Mary Honeyball, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Wolf Klinz, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Georgios Kyrtzos, Werner Langen, Olle Ludvigsson, Florent Marcellesi, Barbara Matera, Marisa Matias, Costas Mavrides, Alex Mayer, Angelika Mlinar, Luděk Niedermayer, Maria Noichl, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Terry Reintke, Dariusz Rosati, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Michaela Šojdrová, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Miguel Viegas, Jakob von Weizsäcker, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Biljana Borzan, Matt Carthy, Mady Delvaux, Lívia Járóka, Urszula Krupa, Paloma López Bermejo, Clare Moody, Mylène Troszczynski, Monika Vana, Julie Ward, Lieve Wierinck
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Birgit Collin-Langen, Ádám Kósa

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI
PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

41	+
ALDE	Wolf Klinz, Angelika Mlinar, Ramon Tremosa i Balcells, Lieve Wierinck
EFDD	Daniela Aiuto, Marco Valli
GUE/NGL	Malin Björk, Matt Carthy, Paloma López Bermejo, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, João Pimenta Lopes, Miguel Viegas
S&D	Hugues Bayet, Pervenche Berès, Viliija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Mady Delvaux, Giuseppe Ferrandino, Iratxe García Pérez, Roberto Gualtieri, Anna Hedh, Mary Honeyball, Olle Ludvigsson, Costas Mavrides, Alex Mayer, Clare Moody, Maria Noichl, Pina Picierno, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Paul Tang, Julie Ward, Jakob von Weizsäcker
Verts/ALE	Marco Affronte, Sven Giegold, Florent Marcellesi, Terry Reintke, Molly Scott Cato, Ernest Urtasun, Monika Vana

10	-
ECR	Urszula Krupa, Stanisław Ożóg, Jadwiga Wiśniewska
ENF	Mylène Troszczynski
PPE	Anna Maria Corazza Bildt, Stefan Gehrold, Gunnar Hökmark, Werner Langen, Anna Záborská, Michaela Šojdrová

15	0
ALDE	Thierry Cornillet
PPE	Birgit Collin-Langen, Markus Ferber, Brian Hayes, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Livia Járóka, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Georgios Kyrtos, Ádám Kósa, Barbara Matera, Luděk Niedermayer, Dariusz Rosati, Anne Sander, Tom Vandenkendelaere, Elissavet Vozemberg-Vrionidi

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się